

ЧЕТВЪРТА СЛАВЯНО-БЪЛГАРСКА ВОЙНА ВЪРХУ СОЛУНЦИТЪ.

Двѣ години подиръ третята война, на-
чнася и славянскѣ войнѣ съ Солунцытѣ,
Славянытѣ (македонскы) които не сѣдѣ-
ха много далечъ отъ градътѣ, подиръ по-
слѣднѣйтѣ войнѣ, по причинѣ за нѣкои
важны Гръцы които были заробили, и тѣ
пакъ побѣгнаха въ Солунъ — Славянытѣ
помолиха Българскыйтѣ владѣтель, да во-
юва наедно съ тѣхъ върху Солунцытѣ
подъ нѣкое условіе. Не трѣба, говорили
тѣхнытѣ посланници на Аспаруха, (Ас-
пѣрихон), не трѣба, когато ся разруше-
ны всичкытѣ области, и градове грѣцкы
— да остане само единъ тойзи градъ
(Солунъ) здравъ, и цѣлъ и да приима ѡб-
жанцытѣ отъ Дунавъ, отъ Паноніѣ, Да-
кѣѣ, Дарданіѣ, и Македоніѣ, и други
области. И Аспарухъ драговошно ся скло-
нилъ на прѣдложеніето имъ, така събралъ
големѣ войскѣ отъ Българи, Сърбы, А-
вары, и други славянскы народы, и вси-
чкѣтѣ тѣзи войскѣ задлѣжени были Дра-